

Bűnbakká kikiáltott erdélyi magyarok

Makay József

A román nyelvű média híreit követő erdélyi magyar embernek december elsején és a következő napokban görcsbe rándul a gyomra. A román politikum és a sajtó azt lesi, hogy az erdélyi magyar politikusok és az egyszerű magyarok ünnepelnek-e. A román közélet nem elégszik meg azzal, hogy a trianoni magyar országcsönkítést előkészítő gyulafehérvári „nemzetgyűlés” dátuma lett a román nemzeti ünnep, hanem elvárna, hogy együtt járjuk a hórát, és közösen ünnepeljük nemzeti megaláztatásunkat. Betegesen azt lesik, hogy Csíkszeredában, Székelyudvarhelyen, Sepsiszentgyörgyön vagy Kézdivásárhelyen hányan mennek a román katonaság parádéjára. A helyi magyar hivatalosságok az RMDSZ csúcvezetőivel közösen miért nem ünnepelik köztereken a nagy román egyesülést?

Idén odáig fajult a magyarellenes hisztériakeltés, hogy Csoma Botond kolozsvári RMDSZ-képviselő visszafogott beszédét is kiátkozták a nagy egyesülés parlamenti ünnepeén, mert a magyar politikus azt találta mondani, hogy Erdély nemcsak a románoké, hanem a magyaroké, németeké és a többi nemzeti közösségé egyaránt. A román politikus azt várna el, hogy december elsején minden erdélyi magyar politikus hűségódát zengjen a román állam felé, amely 104 esztendeje elnyomja, megalázza, elüldözi szülőföldjéről, azaz minden eszközzel ellehetetlenítene a magyarok erdélyi életét.

A román tévé- és rádiós csatornákon napokon át ömlött a

magyarellenes mótely. A Realitatea TV egyik esti kerekasztal-beszélgetésében minősíthetetlen hangnemben kérték számon megmondó emberek, hogy miért nem ünnepel velük az erdélyi magyarság. De sorolhatnám a hasonszórú Románia TV, Antena3 vagy más adók felhozatalát is. Minden napra jutott valami! És hogy ne csituljon a bő egy hétig tartó kiátkozásunk, a román közszolgálati rádió bukaresti adásának reggeli hírműsorában egy kolozsvári román politológus Magyarországot tette felelőssé Románia esetlegesen elmaradó schengeni csatlakozásáért. Kerek-perc kijelentette, hogy Magyarországról érkezik a legtöbb migráns Ausztriába, azaz Magyarország a hibás azért, hogy Ausztria meg akarja vétetni Románia felvételét a schengeni övezetbe. Újabban azt a magyar kormányt

rugdossák román „szakértők” a balkáni migrációs útvonalakért, amelyek az Európai Unió tagországaik közül a legtöbbet költötte határainak védelmére, anélkül, hogy Brüsszel bármit is megtérített volna ebből. A román politikum, a román közélet egyes képviselői

→ **Az iskolai román történelemoktatás a Ceausescu-rendszer magyarellenes ideológiájának folytatása. Ugyanaz a „mi voltunk itt kétezer éve” nevű mítosz uralja ma is a román történelemoktatást, amelyben a magyarok Ázsiából beözönlő hódítóként, barbár népként jelennek meg.**

ismét magabiztosan húzzák elő a magyar kártyát. A román lakosság számára ez a legjobb hívó szó, ha kritikus pillanatokban bűnbakot kell keresni.

A román tömegek magyarellenes hergelésére nem nehéz magyarázatot találni, hiszen a rendszerváltás óta eltelt 33 esztendőben szinte semmi nem változott a román történelemoktatásban. Hiába hangoztatják román megmondó emberek, hogy Erdélyben békében élneek románok és magyarok, ha a magyar politikusok nem hergelnék ellenük a magyar lakosságot, mert a valóság az, hogy 104 esztendeje ők és elődeik tartják sötétségben a román nemzetet. Egy átlag román ember ma sem tud szinte semmit a szomszédjában élő magyar ember múltjáról, illetve Erdély valós történelméről. Az iskolai román

FOTÓ: MAKKAY JÓZSEF

Tabutémává tennék a múltunkat. Nagy-Magyarországot ábrázoló szobor Zalánpatakán a templomkertben

INTERJÚ AZ UKRAJNAI HÁBORÚRÓL ÉS BÉKÉRŐL DR. KISS RAJMOND MAGYARORSZÁGI DIPLOMÁCIAI SZAKÉRTŐVEL

Kompromisszum nélkül nem lehet béketárgyalás

folytatás az **1.** oldalról

Csúnya ezt mondani, de mégis valamelyik fél hirtelen veresége nem lenne jobb a világnak, és különösképpen Európának, mint a jelenlegi patthelyzet?

Az lenne a legjobb, ha a felek megegyeznének. Úgy, hogy ne veszítsen sokat senki. A kompromisszumos egyezés sokkal hasznosabb lenne az egyik fél győzelménél és a másik vereségénél. Az együttműködő tárgyalás sokkal hatékonyabb lehet egy erőből folytatott tárgyalásnál.

Egy orosz béke is veszélyforrást jelenthet.

...mint amilyen az első világháború után köttetett, és amely egyértelműen a második világhétség húsz év utáni kitöréséhez

vezetett. Olyan szerződést fölösleges kötni, amely valamelyik fél számára teljesen elnyert. Ezért lenne jó, ha nem a „nyertem” és a „veszítettem” pozícióból indulna a béketárgyalás. Látuk ez mit jelent: pénzügyítést, fegyverkezést, visszavágást.

Viszont, ha a felek még csak nem is beszélnek a lehetséges békéről, miként lehet kimozdulni a patthelyzetből?

Nem csak a békéről nem esik szó, még a fegyverszünetről sem! Pedig az azonnali tűzszünet lehetne az első lépés a béketárgyalások irányába. Utána már lehet gondolkodni, terveket szőni, és akár bevonni a nemzetközi nagyhatalmakat. Megkérdezni őket, ki miért vállalna felelősséget. Csak hogy nehéz feladat azzal tárgyalni,

akit a legjobban gyűlöl az ember. Másrészt rengeteg feltételnek kell teljesülnie ahhoz, hogy sikeres legyen egy tárgyalás: alkalmazkodni is kell, rugalmasnak lenni, lehetőségeket felajánlani.

Létezik olyan forgatókönyv, amely szerint mindkét fél, ha jól semmiként, de kevésbé rosszul jön ki a háborúból?

Fél esztendővel ezelőtt még láttam erre esélyt, ma már nem látok. Március végén Isztambulban majdnem egyezés született – persze számos kompromisszummal. Azok a feltételek Ukrajna számára ma már egyáltalán nem elfogadhatóak. Pedig attól, hogy az ukrán és az orosz fél tárgyalóasztalhoz ül, nem feltétlenül jelenti azt – bármelyik fél részéről –, hogy nemzeti érdekek sérülnek

vagy érvényesülnek. Igen ám, de a tavasz óta sok minden változott: Ukrajnában lassan akkora haderő van, mint egész Európában, ettől az ukrán elnök elhitte, hogy megnyerheti a háborút, s azóta nem kompromisszumképes.

Egyre többen látják be, hogy ez nem Oroszország és Ukrajna, még kevésbé az orosz és az ukrán nép háborúja.

Ezt az Egyesült Államokban is bevallják, nem csak professzorok és elemzők. Mindenki tudja, ez proxy háborúvá vált, azaz helyettesekkel vívott, megbízott útján zajló katonai konfliktus, egy nagy geopolitikai világhatalmi játszma, amely éppen Ukrajna területén játszódik.

Mondhatni, hogy üzletté is vált?

történelemoktatás a Ceausescu-rendszer magyarellenes ideológiájának folytatása. Ugyanaz a „mi voltunk itt kétezer éve” nevű mítosz uralja ma is a román történelemoktatást, amelyben a magyarok Ázsiából beözönlő hódítóként, barbár népként jelennek meg, hogy leigázzák a rómaiak kivonulása után békésen itt élő románságot. A román történelemtanárok többségében sajnos még a gyanú sem merül fel azzal kapcsolatban, hogy az erdélyi városok középkori épített öröksége kivétel nélkül magyar és szász jellegű, a „kétezer éves” román történelem jó esetben két-háromszáz éves múltat tud felmutatni néhány fatemplom formájában. Ezeket az „apróságokat” a román történészszakma és politikum egyszerűen elhallgatja. Romániában e két foglalkozás mindig kiegészítette egymást. Az egyik fi nanszírozta a másik „ideológiai agyárát”, amelynek alapeleme a magyarellenség.

Itt tartunk a 16 éve EU-tag Romániában, ahol már nemcsak a magyar múltat akarja tabutémává tenni a román közélet – lásd Orbán Viktor miniszterelnök nyakában a Nagy-Magyarországot ábrázoló sálát –, hanem a magyar közösségi követeléseket is leseprrik az asztalról. Nem lepődnek meg, ha az újabb összehangolt magyarellenes kirohanás az RMDSZ kisebbségi törvénye megtorpedezésének lenne az előjátéka. A román kormánypártok vállalva rugdossák az RMDSZ-t: minden bizonnyal „kompromisszumra” akarják rávenni a magyar vezetőket, hogy mondjanak le a kisebbségi törvénytervezetről, mert változatlanul nincs hozzá politikai támogatás.

A román közélet alig változott valamit az elmúlt három évtizedben. Csupán a politikusok és a pártok cserélődtek ki, a magyarellenség viszont töretlen. Amihez változatlanul van tömegtámogatás.

→ **Mindenki tudja, ez proxy háborúvá vált, azaz helyettesekkel vívott, megbízott útján zajló katonai konfliktus, egy nagy geopolitikai világhatalmi játszma, amely éppen Ukrajna területén játszódik.**

Óriási üzlet. Most a fegyvergyártóké, később az építőké. Utóbbiak már térdelőrajtban vannak, alig várják, hogy indulhassanak. Csak azt nem tudom, ki fogja állni az újjáépítés költségeit. Azaz tudom: mi ketten, meg a többiek, mindannyian. Mindezek ellenére a legjobb üzlet egy ország számára a béke. Akkor tud igazán fejlődni egy állam és lakossága.